

Հովհաննէս Թումանյան

Մի՛ որոնիր մի ժամանակ...

Մի՛ որոնիր մի ժամանակ
Արհամարհածդ՝ այս կըրծքի տակ,
Հառաչանքով դուրս թռավ նա,
Ու դատարկ է տեղը հիմա...

Էլ մի՛ կանչիր, մի՛ լար իգուր.
Քո արցունքից միայն տըխտուր
Հին-հին հուշեր պիտի գարթեն,
Եվ ի՛նչ օգուտ... ո՛ր է արդեն...

1890